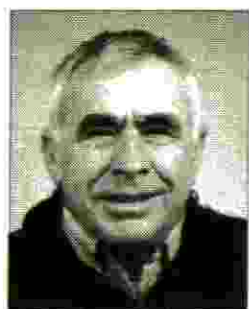

שדמי ראובן (שמדרה)

יליד 1928, לודג' בפולין

עלה לארץ בנושאת צבא בריטית בשם "מטרואה" ב-1945

התגייס לפל"ם ב-1947

ה ע ס נ ה ר י ס ' 0

לעתלית, בעת המעבר מהרכבת למחנה עתלית מישהו שלף אותי לתוך אוטובוס. עד היום אני לא יודע מי זה היה. האוטו לקח אותי לקיבוץ מעין צבי. לאחר שהיה של כמה ימים בקיבוץ שם קיבלתי בגדי חאקי ותעודות זהות בעת שהותי בקיבוץ נהייתי אדם חשוב, כל צמרת עליית הנוער באה לראות אותי, כי הייתי מהילדים הראשונים שהגיעו לארץ לאחר המלחמה.

ממעין צבי נשלחתי (לאחר התייעצות איתי) למוסד החינוכי החקלאי במגדיל. במוסד הייתי כשנתיים בתנאי פנימיה של לימודים ועבודה, עם סיום הלימודים ב-1947 גוייסתי לפלמ"ח במסגרת שנת שירות.

עם גיוסי ביקשתי להצטרף לפל"ם. בקיבוץ מעברות הייתי כחצי שנה ועברתי כמה סדרות אימון. בנובמבר '47 עם תחילת המאורעות נשלחה כל המחלקה לנגב איפה שהועסקנו בשמירה על קו המים וליווי אספקה לקיבוצי הנגב.

בשלב מסוים החזירו כמה בחורים ואני בתוכם לקיסריה על מנת להצטרף לקורס מפקדי סירות מספר 9. עם סיום הקורס נשלחתי לקורס מד"סים של הפלמ"ח בשרונה. לאחר סיום הקורס הדרכתי תקופת מה במחנה "סידני עלי" עד שצורפתי ליחידת החבלה הימית, ביחידה זו שעם הזמן הפכה לשייטת 13, שירתתי כמה שנים כצולל.

ב-1953 לאחר שעזבתי את השייטת הצטרפתי לקורס חובלים ד'. בסיום הקורס הוצבתי לשייטת 5 כמפקד ספינת טורפדו. כך שירתתי בחיל הים כ-24 שנים בתפקידי פיקוד ומטה. ב-1972 יצאתי לגמלאות בדרגת רב סרן.

ב-1956 התחתנתי עם בטי, נולדו לנו שתי בנות הנשואות כיום ובעלות משפחה משלהן.

נולדתי בפולין, לודג' איפה שהעברתי את שנות ילדותי כילד ותלמיד עד פרוץ מלחמת העולם השנייה ב-1939. מתחילת המלחמה ב-1939 ועד סיומה ב-1945 עברו עלי מאורעות המלחמה בגטו לודג' ומחנות השמדה, החל בבירקנאו ועוד כמה מחנות ריכוז. על תקופה זו יש תאורים די והותר ואין צורך לפרט.

שוחררתי ע"י הצבא האמריקאי בצפון גרמניה במאי 1945. לאחר התאוששות החלטתי לשוב לעיר הולדתי. שובי לפולין מיד בסיום היה מעין הבטחה כי לפני שנפרדתי ממשפחתי בעת הסלקציות בבירקנאו, אבי אמר שכל מי שישאר בחיים עליו לשוב לביתו. וכך עשיתי. לאחר שהייה של כמה ימים בעיר נוכחתי שאף אחד לא נשאר בחיים וגם התנאים קשים, החלטתי לחזור לגרמניה. באיזור הכיבוש האמריקאי כבר היה צריך להכריח גבולות. כל זאת עשיתי לבדי ועל דעת עצמי ולעתים תוך סיכונים בעת המעבר בין האיזור הרוסי לאיזור של בנות הברית - אנגלי או אמריקאי. כך לאחר הרפתקאות התגלגלתי לבלגיה, נפגשתי עם פליטים אחרים שחלקם הכרתי ממחנות ריכוז ודרכם נוצר לי קשר עם ארגון שטיפל באנשים מסוגי. אז התברר לי שאלה הם חיילי הבריגדה היהודית.

חיילים אלה איכסנו אותנו בטירה בבלגיה ודאגו לכל מחסורנו. לאחר כחודש הבריחו אותנו במשאיות צבאיות ומחופשים כחיילים למרסיי. הקבוצה שלנו מנתה כ-20 נערים, אז נודע לי לראשונה שאנחנו מיועדים לנסוע לארץ ישראל.

הנסיעה לארץ אורגנה כך שהעלו אותנו על אוניית תובלה של הצי אשר עגנה בטולון והיתה אמורה להחזיר חיילים בריטיים למצרים וכמו כן היו באוניה כמה עשרות יהודים שעלו לארץ באופן לגאלי. אותנו העלו לאוניה עם ניירת מזוייפת שאותה לקחו מאיתנו בהיות האוניה בלב ים. כאשר האוניה עגנה בנמל חיפה עלינו לרכבת שתסיע אותנו